

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 182-1923)

Originalt emne

Prioritetsforhold

Sundhedsvæsen

Sundhedsvæsen/Stefanshjemmet

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 12. juli 1923](#)
- 2) [Byrådsmødet den 25. oktober 1923](#)
- 3) [Byrådsmødet den 8. november 1923](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 12. juli 1923 - side 19

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 182-1923)

Andragende fra "Stefanshjemmet" om Fritagelse for Afdrag paa Kommunens 2. Prioritet i "Louisenhøj".

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

Uddrag fra byrådsmødet den 25. oktober 1923 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 182-1923)

Fornyset Andragende fra Stefanshjemmet i Aarhus om Fritagelse for Afdrag paa Kommunens Prioritet i "Louisenhøj".

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling: "Udvalgets Flertal anser det for rettest, at der ikke i nærværende Tilfælde afviges fra de almindelige Regler for Afvikling af Prioritetsgæld til Kommunen og kan derfor ikke anbefale Andragendet.

Mindretallet (Kjeld Sørensen) anbefaler, at det ansøgte bevilges.

Formanden bemærkede, at hvis Kommunen skulde give denne Tilladelse, vilde den faa et Tab, idet der skulde betales højere Renter i Banken, og dernæst kunde man næppe uden Ministeriets Tilladelse ændre de Betingelser, paa hvilke Grunden var solgt. Imidlertid var der fra den socialdemokratiske Gruppe foreslaaet at tage Sagen tilbage til fornyet Overvejelse, da det muligvis kun drejede sig om en kortere Tid.

A. Mørup havde egentlig ventet, at Andragendet var blevet imødekommet, efter at Bestyrelsen havde tilbudt at forhøje Renten fra 4 % til 5 %. Ministeriets Sanktion kunde sikkert let faas, hvis Byraadet var enigt om at anbefale det. Foreningen maatte præstere en stor Udbetaling, da den købte Villaaen, og der havde ogsaa været Udgifter til Forandring og Montering, saa det kneb i Øjeblikket at skaffe Pengene. Man maatte dog erindre, at Hjemmet aflastede Byens Hospitaler og øvrige Sygehjem og derved gavnede Kommunen. Taleren vilde varmt anbefale Byraadet at bevilge Andragendet.

Kjeld Sørensen antog ikke, Hr. Mørup havde noget imod, at Sagen gaar tilbage til fornyet Overvejelse for at se, om Udvalget kunde enes om et Forslag.

A. Mørup: Nej!

Andr. Christensen havde i Udvalget stemt for at nægte Andragendet, ikke af Uvilje mod Stefanshjemmet, men fordi Kommunens Prioritetsforhold maatte behandles paa samme Maade, ellers vilde det medføre farlige Konsekvenser. Hvis Stefanshjemmet trængte til Hjælp, og Byraadet fandt det burde støttes, maatte det ske ved et direkte Tilskud paa Budgettet. At ændre Prioritetsforholdet var ikke heldigt.

Kjeld Sørensen var uenig med Overretssagføreren heri. Kommunen skænkede i sin Tid Stefanshjemmet en Grund, men Foreningen turde ikke bygge derude; nu søgte den om at blive fri for at afdrage paa Prioriteten en Tid og tilbød til Gengæld at forhøje Renten til 5 %, saa Byen tabte ikke noget derved. Der blev ikke Tale om nogen Understøttelse, men blot

om en Ændring af Betingelserne. Man burde ogsaa se lidt anderledes paa et saadant Hjem og dets Virksomhed end paa andre; det var egentlig en Opgave, som det offentlige burde tage op, og naar private gjorde det, burde de støttes paa enhver Maade. Taleren vilde derfor anbefale at bevilge Andragendet, men havde heller ikke noget imod, at Sagen gaar tilbage til Udvalget. Der var næppe Anledning til stadig at raabe op om Ministeriet; det kunde i Længden blive farligt, men i dette Tilfælde vilde Ministeriet selvfølgelig gaa med dertil.

Formanden svarede hertil, at Stefansforeningen hverken havde betalt Renter eller Afdrag, siden den overtog Villaen, og Kommunen havde maattet forrente dette Beløb til Banken. Taleren havde heller ikke raabt paa Ministeriet, men kun nævnt, at man var nødt til at gaa den Vej, hvis Andragendet skulde bevilges.

Andr. Christensen havde ikke nævnt Ministeriet, men det var rimeligt nok, at naar Salget i sin Tid var blevet approberet af Ministeriet, maatte dette ogsaa give sit Minde til en Ændring af Salgsbetingelserne. Men Hovedsagen var, at Kommunens Prioritetsforhold var ordnede paa samme Maade, og derfor burde man ikke ændre noget her. Det betød jo ikke Uvilje overfor Stefanshjemmet, idet Taleren var villig til at forhandle om et eventuelt Tilskud til Hjemmet, hvis det var nødvendigt.

Kjeld Sørensen bemærkede, at Overretssagføreren nu kom med Overbud, for Stefanshjemmet havde slet ikke søgt om Tilskud, men blot om en Ændring af Betingelserne, og det burde Byraadet gaa med til.

Formanden gjorde Kjeld Sørensen opmærksom paa, at de tre Medlemmer, som havde stemt for at nægte Andragendet, var med i det Udvalg, som stillede Forslag om at skænke Foreningen en stor Byggegrund.

A. Mørup indrømmede, at der ikke var betalt Renter og Afdrag, men det stod i Forbindelse med det foreliggende Andragende, og naar det var afgjort, vilde Mellemværendet blive berigtiget. Men af Indstillingen fremgik, at Udvalgets Flertal rent havde afslaaet Andragendet.

H. P. Christensen erkendte, at Indstillingen gik ud paa at nægte Andragendet; men de faldne Udtalelser havde vist, at der var Velvilje overfor Institutionen, og saa maatte man ogsaa nok kunne finde en eller anden Form for en Støtte til Hjemmet. Taleren vilde derfor henstille, at Sagen gaar tilbage til Udvalget, og saafremt dette bliver enigt om et Forslag,

var der næppe Anledning til igen at forelægge det for Byraadet.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

Uddrag fra byrådsmødet den 8. november 1923 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 182-1923)

Andragende fra Stefanshjemmet om Afdragsfrihed for Kommunens 2. Prioritet i "Louisenhøj".

Budgetudvalget kan efter den stedfundne Forhandling i Byraadet anbefale, at Andragendet imødekommes for et Tidsrum af 5 Aar, imod at Renten forhøjes fra 4 % til 5 %.

Indstillingen vedtoges.

